

A Fa

Nagyon mélyről, a Föld belsejéből jöttem, s amikor magamhoz tértem, már késő volt, az út szélén találtam magam. A Magból nőttem ki, mégis szemlélődő lettem.

Sokszor eljött hozzám a Gyökértelen.

Olyan szelíd volt és magányos, mint én.

Mellém ült, együtt néztük az utat. Megszerettem.

Tegnap is eljött, de nem enni akart. Kezében kötél volt, hóna alatt egy kisszék.

A kötél egyik végét áthajította legelső ágamon, megkötötte, a másik végén levő hurkot nyakára tette. Felállt a négylábúra. Tudtam, mit akar.

Egyet rándultam, a kötél feszült, s már túl volt mindenem.

Ezen a héten ő volt a harmadik.

Másnap a fát kivágták.

Nagy Marietta IV.G.

(Tiszta szívvel V.szám, 1991 tavasza)